

РЕШЕНИЕ

№ 2825

гр. София, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7525** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.
Образувано е по жалба на С. Г. П. срещу Заповед №18-4690/09.05.2022 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ С., с която на основание чл.54, ал.4, вр. чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР е одобрено изменение в кадастрална карта и кадастрални регистри на [населено място] ЕККАТЕ 04234, общ.Столична, одобрена със Заповед №РД-18-51/03.11.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в изменение на КККР на [населено място], за имоти с идентификатори 04234.6906.336, 04234.6906.1912, 04234.6906.1992, 04234.6906.2011, 04234.6906.2121, 04234.6906.2123, сграда с идентификатор 04234.6906.2011.1, поземлен имот с идентификатор 04234.6906.2020, 04234.6906.2124 и 04234.6906.2151, а именно: Нанасяне на поземлен имот с идентификатор 04234.6906.2151 в съответствие с границите на УПИ V- 335, кв. 13 по регулационния план на местност „в.з. М. долина-Г.“. В жалбата се сочи, че процедурата по изменение на КККР засяга притежавания от жалбоподателя поземлен имот с идентификатор 04234.6906.336, като счита че заповедта за незаконосъобразна и издадена в нарушение на материалния закон, както и в нарушение на процесуалните правила. Оспорващият твърди, че по отношение на собствеността на имотите е налице спор за материално право, поради което не следва да бъде допускано изменение на кадастралната карта и регистри. С жалбата е поискана отмяна на оспорения акт, като са посочени конкретни пороци при издаването му, изразяващи се в неполучаване на уведомление за започналото

производство.

В допълнителна молба-уточнение жалбоподателят сочи, че погрешно в жалбата е посочен имот с идентификатор 04234.6906.336, като моли да бъде прието, че в качеството си на наследник на Я. Л. Г. притежава права на собственост върху имот 04234.6906.1200 /бивш/, съгласно представената скица №15-191643/13.06.2014 г., издадена от СГКК – [населено място], съответно и върху новообразувания ПИ с идентификатор 04234.6906.2011, отразен в КККР на [населено място] като собственост на наследниците на Я. Л. Г.. Претендира разноски по списък.

Ответникът Началник на СГКК-С. в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че от събраните в хода на административното производство материали не се установява съответствие между имот №99 к.л. № Г-9-3-Б и посочения в жалбата поземлен имот с идентификатор 04234.6906.336. Прави искане жалбата да бъде отхвърлена. В случай на претендирани от жалбоподателя разноски прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна К. Р. Г., чрез процесуалния си представител адвокат К. изразява становище за основателност на жалбата.

Заинтересованите страни Д. Д. Н., С. Т. Н., Р. А. Б., С. А. Б., Т. А. Б., Й. Т. Г., Л. Т. В., Ц. И. Г., К. Г. Г., Д. Я. В., В. Я. Й., И. К. В., Ю. Я. Й. и Столична община, район „П.“ не са изразили становище по жалбата.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са приобщени доказателствата, събрани в хода на административното производство, приложена е в заверено копие административната преписка и е назначената и приета СТЕ, заключението по която не е оспорено от страните.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Оспорващия е собственик на дворно място в [населено място] с площ от 880 кв.м, Видно от приложените към преписката доказателства административното производство е образувано по подадено от И. И. И., чрез Г. С. И., в качеството ѝ на пълномощник, заявление рег. № 01-23863/18.01.2022 г. и приложеният към него проект по чл.75 от Наредба №РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Проектът е изработен от правоспособно лице по ЗКИР. Исканото изменение се изразява в промяна на границите на поземлени имоти с идентификатори 04234.6906.336, 04234.6906.1912, 04234.6906.1992, 04234.6906.2011, 04234.6906.2121, 04234.6906.2123, сграда с идентификатор 04234.6906.2011.1, поземлен имот с идентификатор 04234.6906.2020, 04234.6906.2124. Със заповедта е нанесен нов обект – поземлен имот с идентификатор 04234.6906.2151 с площ от 590 кв.м. и сграда с идентификатор 04234.6906.2151.1 с площ 106 кв.м. ПИ с идентификатор 04234.6906.2151 е нанесен в съответствие с границите на УПИ V-335 от кв.13 по действащия регулационен план на в.з. М. долина-Г., одобрен със Заповед №РД-50-09-376/20.08.1993 г., заповед № РД-09-134/1997 г., заповед № РД-50-09-157/1998 г. З. се легитимира като собственик на УПИ V-335 от кв.13 по действащия регулационен план на в.з. М. долина – Г., съгласно представено в административното производство копие от нотариален акт №195 от 18.12.2003 г.

Началника на СГКК е изпратил уведомление за започналото пред него производство до И. К. В., Д. Я. В., Ю. Г. В., В. Я. Й., Д. Д. Н., С. Т. Н. и Я. Л. Г. – наследници.

На основание чл.51, ал.1 т.2 и чл.54, ал.1 и ал.4 от ЗКИР и във връзка със заявлението от 18.01.2022 г. на И. И. И. и приложените към заявлението документи и материали, ответникът е издал оспорения акт, с който е допуснал исканото изменение, чрез нанасяне нов обект и промяна в границите на съществуващи обекти.

Жалбоподателят е представил с жалбата Решение за възстановяване на правото на собственост върху земи във възстановими стари реални граници в землището на [населено място] №5355/01.12.1998 г. издадено от Поземлена комисия П., влязло в сила на 12.03.1999 г. на Я. Л. Г. и удостоверение за наследници, съгласно което наследник и съсобственик на имота се явява С. Г. П.. Със Решението е възстановена собствеността върху имот, представляващ: Нива 0,721 дка, категория VII, находящ се в землището на [населено място], м. „кв. Дупките“, представляващ част от имот №99, кадастрален лист Г-9-3-Б и Г-9-3-Г, от кадастралния план на [населено място], изработен на база летене от 1954 г., идентичен с парцели №IV-337 - 110 кв.м., №V-335 - 311 кв.м., №VI - 333 кв.м., №VI-333 – 208 кв.м., №VII-333 – 35 кв.м., от кв. №13, от улици и тротоари – 57 кв.м., от регулационния план на [населено място], одобрен със заповед от 1993 г.

Вещото лице по приетата и неоспорена от страните СТЕ е установило, че възстановеният с Решение за възстановяване правото на собственост върху земи във възстановими стари реални граници в землището на [населено място] № 5355/01.12.1998г., издадено от Поземлена комисия П., а именно: Нива 0,721 дка, категория VII, находящ се в землището на [населено място], в местността /квартал/ "Дупките", представляващ имот № 99, кадастрален лист Г-9-3-Б и Г-9-3-Г, от кадастралния план на [населено място], изработен на база летене от 1954г. е идентичен с Поземлен имот 04234.6906.1200, находящ се в [населено място], Столична община, обл. С. (Столица), район П. е изцяло идентичен с ПИ с идентификатор 04234.6906.1200, находящ се в [населено място], Столична община, обл. С. (Столица), район П., ул. 38, с площ от 720 кв.м., по КККР на [населено място], одобрен със Заповед РД-18-51/03.11.2011г. на Изп. директор на АГКК. Поземлен имот 04234.6906.1200 е частично идентичен с ПИ с идентификатор 04234.6906.2011, с площ 582 кв.м., адрес: [населено място], р-н П., Столична община, ул. 38, одобрени със Заповед РД-18-51/03.11.2011г. на Изп. директор на АГКК, последно последващо изменение на КККР съгласно Заповед РД 18-14069/17.11.2014 г. Разликата между двата имота е в северната и в южната им част, като с изменения на КККР след първоначалното й одобряване част от ПИ 99 (идентичен с ПИ 04234.6906.1200) е присъединена към ПИ 04234.6906.1991 и част от ПИ 99 (идентичен с ПИ 04234.6906.1200) е присъединена към ПИ 04234.6906.2010. С исканото изменение 383 кв.м. от имот 04234.6906.1200 (стар, собственост на наследници на Я. Л. Г.), находящ се в [населено място], Столична община, обл. С. (Столица), район П., ул. 38, с площ от 720 кв.м., по КККР на [населено място], одобрен със Заповед РД-18-51/03.11.2011г в средната му част се отнемат за образуването на нов ПИ с проектен идентификатор 04234.6906.2151, целият с проектна площ от 590 кв.м., собственост на И. И. И.. От имот 04234.6906.2011, находящ се в [населено място], Столична община, обл. С. (Столица), район П., ул. 38, с площ от 720 кв.м., по КККР на [населено място], одобрен със Заповед РД-18-51 /03.11.2011 г. в средната му част се отнемат 383 кв.м за образуването на нов ПИ с идентификатор 04234.6906.2151, целият с проектна площ от 590 кв.м., собственост на И. И. И., които се придават към нов ПИ с проектен идентификатор 04234.6906.2151, целият с проектна площ от 590 кв.м., собственост на

И. И. И..

За издадената заповед оспорващата е уведомен на 16.05.2022 г., а заинтересованата страна – на 27.05.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законовоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок, от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването, доколкото е собственик на имот, засегнат от изменението. Предвид това същата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореният в настоящото производство акт е издаден от компетентен орган - Началника на СГКК в съответствие с предоставените му с чл.54, ал.4, пр.1 ЗКИР правомощия, както и в предписаната от закона форма. Оспореният акт отговаря на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му – чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.1 и ал. 4 ЗКИР, като ответникът се е позовал на приложеният към заявлението проект от Наредба №РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри.

В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В действителност не са представени доказателства всички оспорващи да са били надлежно уведомени по чл.26 АПК за започналото административно производство, но това не представлява съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила, което е да е довело до ограничаване на правото на защита на оспорващите, тъй като са реализирали правото си на обжалване на заповедта, с образуваното настоящо съдебно производство, като не са лишени от възможността да организират защитата си и да представят доказателства в подкрепа на твърденията си. Предвид това съдът приема, че неуведомяването на всички заинтересовани лица за началото на административното производство не е нарушение от категорията на съществените, което да е основание за отмяна на крайния акт на процесуално основание.

При издаване на оспорената заповед е допуснато нарушение на материалния закон.

Като правно основание за издаване на заповедта е посочена разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, според която „кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: т.2 - непълноти или грешки. Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложения към него писмени доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл.54, ал.4, изр. второ от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението са индивидуализирани с граници и идентификатори. В оспорваната заповед не е посочено дали е налице грешка или непълнота. Липсват изложени мотиви коя от двете хипотези е налице и защо. Това обаче съдът приема, че не е съществено нарушение, което да е основание за отмяна, тъй като от доказателствата по делото може да се направи извод в тази насока. „Непълноти или грешки“, според дефиницията, дадена в §1, т.16 ДР ЗКИР, са

несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. В настоящия случай от доказателствата по делото по безспорен начин се установи, че с процесното изменение на КККР имота на заявителя е нанесен в КККР, в съответствие с представения документ за собственост от 2003 г. в съответствие с границите на УПИ V-335 от кв.13 по действащия регулационен план на в.з. М. долина-Г., одобрен със Заповед №РД-50-09-376/20.08.1993 г., заповед № РД-09-134/1997 г., заповед № РД-50-09-157/1998 г. Доколкото същият не е бил нанесен в КККР, одобрени със Заповед РД-18-51/03.11.2011г. на Изп. директор на АГКК. Следователно налице е непълнота в КККР, отстранена чрез процесното изменение.

Съгласно чл.54, ал.1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. Според ал.2 на същия текст когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Наличието на спор за материално право трябва да бъде преценявано от СГКК за всеки отделен случай и е основание, въз основа на което да се откаже одобряването на проекта за изменение на кадастралната карта.

Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имотите и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. В случая имота на заявителя, който не е бил нанесен в КККР при одобряването, е нанесен върху имота на оспорващата, който е бил нанесен в КККР при липса на съгласие от страна на оспорващата. Липсата на такова съгласие може да бъде запълнена само от влязло в сила съдебно решение за установяване на правата им, но не и чрез други способности или обстоятелства. В административното производство е недопустимо да се решават спорове за материално право между страните, каквото всъщност е направил ответника, като е преценил, че представените от заявителя доказателства съответстват на правата му и на правата на останалите заинтересовани страни. Недопустимо е и разрешаването му в съдебно административно производство, образувано по оспорване на заповед за изменение на КККР. С оглед на това в чл.54, ал.2 от ЗКИР изрично е посочено, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отразява в комбинирана скица и се отстранява в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти въз основа на скица-проект след решаване на спора по съдебен ред.

В хода на съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които сочат, че е налице спор относно площта и границите на ПИ, който е нанесен с процесната заповед, относим към правото на собственост както на имота на заявителя, така и към имота на оспорващата. Настоящият съдебен състав установи колизия между представените по делото доказателства за право на собственост – Решение за възстановяване на правото на собственост върху земи във възстановими стари реални граници в землището на [населено място] №5355/01.12.1998 г. издадено от Поземлена комисия П., представено от жалбоподателя и представеното от заявителя в административното производство копие от нотариален акт №195 от 18.12.2003 г. Този спор се явява преюдициален спрямо административното производство за отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта, при което

административният орган е бил длъжен да откаже исканото изменение. Като не е и сторил това с процесната заповед е постановил незаконосъобразен административен акт в нарушение на материалния закон.

Предвид горното и като установява наличието на спор за материално право между жалбоподателя и заинтересованата страна, заявител в административното производство и останалите собственици на имотите, по отношение на които е допуснато изменението, който спор е релевантен за процесната заповед, съдът счита, че оспореният акт следва да бъде отменен.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК съдът намира за основателно своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващия искане за присъждане на направените разноски по списък. Видно от доказателствата по делото от оспорващия са заплатени 10 лева държавна такса, както и 500 лева депозит за назначената и приета СТЕ. Оспорващият е заплатил и 1 250 лева адвокатски хонорар, видно от приложения договор за правна защита и съдействие, която сума представлява минимално определеното възнаграждение съгл. чл.8, ал.2, т.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Предвид изложеното ЮЛ, чийто орган е издал оспорената заповед, а именно Агенция по геодезия картография и кадастър, следва да бъде осъдено да заплати на С. Г. П. разноски в общ размер на 1 760 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №18-4690/09.05.2022 г. на Началника на СГКК – С. с която на основание чл.54, ал.4, вр. чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР е одобрено изменение в кадастрална карта и кадастрални регистри на [населено място] ЕККАТЕ 04234, общ.Столична, състоящо се в нанасяне на поземлен имот с идентификатор 04234.6906.2151 в съответствие с границите на УПИ V- 335, кв. 13 по регулационния план на местност „в.з. М. долина-Г.“.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия картография и кадастър да заплати на С. Г. П. деловодни разноски в размер на 1 760 /хиляда седемстотин и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: